

Instrukcja redakcyjna „Vox Patrum”

I. ZASADY DOTYCZĄCE GŁÓWNEGO TEKSTU

1.1. Artykuły w „Vox Patrum” mogą być publikowane w języku polskim i w językach kongresowych.

1.2. Do każdego artykułu zawsze należy dołączyć **streszczenie angielskie** wraz z tytułem, oraz streszczenie polskie (każde nie więcej niż pół strony A4).

1.3. Formatowanie tekstu: Czcionka – Times New Roman, rozmiar – 12 (teksty greckie – czcionka GREEK.ttf; koptyjskie – COPTIC.ttf; syryjskie – ESTRANGELO.ttf – czcionki te można pobrać tutaj: www.voxpatrum.pl/zasady_publicowania.html); akapit – 1,25 cm (**nigdy nie wstawiać go tabulatorem!**); interlinia – 1,5.

1.4. Układ poszczególnych tekstów:

a. Artykuły: Na stronie tytułowej artykułu **należy umieścić** z lewej strony u góry **imię i nazwisko autora**, a poniżej **jego stopień naukowy**, zajmowane **stanowisko na uczelni** lub w innej instytucji naukowej (asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny lub zwyczajny; doktorant, kierownik katedry, etc.), **dokładną afiliację** (nazwa katedry lub zakładu – instytut – wydział – uczelnia) oraz **adres e-mail** do korespondencji; poniżej pogrubioną czcionką tytuł artykułu (dużymi literami – wersalikami).

Do każdego artykułu **należy dodać na końcu bibliografię w układzie alfabetycznym** (tylko prace, które są przywoływane w artykule) **z podziałem na źródła i opracowania**. Źródła należy przygotować według schematu: imię autora po łacinie kapitalikami, tytuł po łacinie kursywą, wydanie tekstu, numery stron, na których znajduje się tekst oryginalny, przekład polski wraz z numerami stron, na których się znajduje całość tłumaczenia, np.

GREGORIUS NAZIANZENUS, *Epistulae*, PG 37, 21-388.

ORIGENES, *Homiliae in Exodum*, éd. M. Borret, SCh 321, Paris 1985, tłum. S. Kalinkowski: Orygenes, *Homilie o Księdze Wyjścia*, w: Orygenes, *Homilie o Księdze Rodzaju, Homilie o Księdze Wyjścia*, ŻMT 64, Kraków 2012, 169-301.

Natomiast opracowania (także w układzie alfabetycznym) według schematu: nazwisko autora kapitalikami, inicjały imion, tytuł pracy kursywą, a dalej zgodnie z zasadami dotyczącymi przypisów (zob. niżej 2.4. Opisy bibliograficzne, podpunkty b, c, d, e), np.

KANTZER KOMLINE H., *The Second Adam in Gethsemane: Augustine on the Human Will of Christ*, REAug 58 (2012) fasc. 1, 41-56.

SZCZUR P., *Problematyka społeczna w późnoantycznej Antiochii na podstawie nauczania homiletycznego Jana Chryzostoma*, Lublin 2008.

b. Przekłady: w nagłówku nad tekstem umieszczamy imię autora starożytnego, a pod nim najpierw tytuł przełożonego dzieła (wersalikami), oraz w nawiasie oryginalny tytuł (kursywą) dzieła wraz z numerem z *Clavis Patrum*, np.

Św. Atanazy Aleksandryjski

LIST ENCYKLICZNY DO BISKUPÓW
(CPG 2124: *Epistula encyclica ad episcopos*)

c. Recenzje: W recenzji nad tekstem zamieszczamy nagłówek pogrubioną czcionką: imię (pełne) i nazwisko (wersalikami) autora recenzowanej pracy, pełny tytuł (kursywą) według strony tytułowej (gdy recenzja dotyczy pracy zbiorowej lub edycji źródłowej, po tytule podajemy pełne imiona i nazwiska redaktorów lub wydawców; jeśli praca jest wielotomowa – liczbę tomów lub części cyframi arabskimi, np. t. 1–2), ewentualnie nazwę serii wydawniczej, miejsce i rok wydania, nazwę wydawnictwa, liczbę stron. W nagłówkach stosujemy skróty w języku recenzowanej pracy, np. ed., hrsg. itp., np:

Miri RUBIN, *Mother of God. A History of the Virgin Mary*, New Haven – London 2009, Yale University Press, pp. 533.

The Oxford Dictionary of the Middle Ages, ed. by Robert E. Bjork, vol. 1-4, Oxford – New York 2010, Oxford University Press.

Dokumenty synodów od 50 do 381 roku (Synody i Kolekcje Praw, t. 1), układ i pracowanie Arkadiusz Baron – Henryk Pietras SJ, ŻMT 37, Kraków 2006, Wydawnictwo WAM, ss. XXXII + 356.

Imię i nazwisko autora recenzji oraz miasto i skrót uczelni, w której pracuje, umieszczamy pod tekstem recenzji, z prawej strony. W recenzjach raczej nie stosujemy przypisów.

d. Sprawozdania: W sprawozdaniu nad tekstem zamieszczamy w nagłówku tytuł sympozjum (wersalikami), a następnie w nawiasie kolejną nazwę i liczbę (jeśli jest cykliczne), miejsce oraz dokładną datę trwania sympozjum), np:

GRANICE ŚWIĘTOŚCI W ŚWIECIE STAROŻYTNYM I WCZESNOCHRZEŚCIJAŃSKIM
(X Sympozjum Kazimierskie, Kazimierz n. Wisłą, 1-3 X 2010)

e. In Memoriam: w tytule nekrologu imię i nazwisko zmarłego, pod nim w nawiasach dokładne daty życia.

1.5. Tytuły i cytaty.

a. Tytuły dzieł i dokumentów piszemy zawsze kursywą bez cudzysłowu.

b. Cytaty:

- źródła cytowane w tekście piszemy w cudzysłowie (nigdy kursywą!), mniejszą czcionką w stosunku do podstawowego tekstu (formatowanie: wcięcie z lewej i prawej strony – 1,25cm; wielkość czcionki – 11; odstęp przed i po – 4 pt; interlinia – dokładnie 16 pt), w tłumaczeniu (jeśli tekst ma szczególnie ważne znaczenie lub jeśli służy do analizy filologicznej podajemy go w oryginale)

- opuszczenia w cytowanym tekście sygnalizujemy trzema kropkami w nawiasach prostokątnych: [...].

1.6. Pisownia imion, nazwisk i innych wyrażen określających osoby.

a. Stosujemy spolszczoną pisownię imion autorów starożytnych (jeśli taka istnieje), natomiast oryginalną autorów nowożytnych.

b. Jeśli dana osoba jest po raz pierwszy wzmiankowana w tekście, przytaczamy pełny opis (imię i nazwisko), kolejny zaś raz podajemy skrót imienia + pełne nazwisko.

c. W recenzjach wymieniane osoby podajemy bez stopni naukowych, bądź zajmowanych stanowisk, natomiast słowo „Autor”, jeśli odnosi się do twórcy pracy, którą recenzujemy, piszemy zawsze z dużej litery.

d. W sprawozdaniach podajemy pełne stopnie naukowe po raz pierwszy wzmiankowanych osób, kolejny raz natomiast używamy skrótu, np. dr, prof.

e. W nekrologach zaimki osobowe określające zmarłych piszemy wielką literą.

1.7. Skróty, daty i inne określenia czasu.

a. W tekstach stosujemy ogólnie przyjęte skróty: itd., m.in., np. i inne, a także: r. (rok) i w. (wiek), chyba że znajdują się na końcu zdania (wtedy rozpisujemy).

b. Daty w tekście:

- miesiąc piszemy słownie, np. 26 lipca 1958 r.

- jeśli sygnalizujemy okres trwania jakiegoś wydarzenia, to między cyframi umieszczamy dywiz (-), a nie pauzę (–), np. 25-26 listopada 2010 r.

- w datach wtrąconych w nawiasie miesiąc podaje się liczbą rzymską i nie stosuje się skrótu „r.” na końcu, np. (1 V 1826).

c. Pisownia określeń „wiek”, „rok”:

- przed – rozwinięte, np. w roku 453; w wieku V

- po – skrócone, np. w 256 r.; w III w.

d. określenia typu „w drugiej połowie III wieku” zapisujemy następująco: w 2. poł. III w.

II. ZASADY DOTYCZĄCE PRZYPIŚÓW

2.1. Formatowanie tekstu przypisów: interlinia – dokładnie 16 pt; wcięcie pierwszego wiersza – 1,25 cm; odstępy przed i po – 4 pt; rozmiar czcionki – 10.

2.2. W przypadku zbiegnięcia się w tekście odsyłacza do przypisu z przecinkiem, średnikiem lub kropką kończącą zdanie odsyłacz umieszczamy przed tymi znakami (z wyjątkiem skrótów).

2.3. W przypisach stosujemy skróty: tenże, tamże, por., zob.; w przypadku tekstu obcojęzycznego konwencjonalne skróty łacińskie: ibidem, idem i właściwe danemu językowi. Skróty „por.” używamy tylko wtedy, gdy parafrazujemy, a nie przytaczamy dokładnie jakiegoś cytatu. Gdy w danym przypisie, istnieje konieczność kilkakrotnego użycia skrótu „por.”, wtedy stosujemy go zamiennie ze skrótem „zob.”.

2.4. Opisy bibliograficzne.

a. Jeśli cytujemy dzieła starożytne podajemy zawsze autora (czcionka prosta) i tytuł (kursywa) dzieła w języku łacińskim, następnie lokalizację (rozdziały, paragrafy etc.), następnie

wydanie oryginalnego tekstu z konkretnymi stronami, po czym ewentualne tłumaczenie polskie, również z konkretnymi stronami, np.

Eusebius, *Vita Constantini* III 18, PG 20, 1076, tłum. T. Wnętrzak: Euzebiusz z Cezarei, *Życie Konstantyna*, ŻMT 44, Kraków 2007, 179.

b. Jeśli cytujemy artykuł z czasopisma podajemy: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł tekstu (kursywą), tytuł czasopisma w cudzysłowie lub skrót tytułu bez cudzysłowu (jeśli występuje w wykazie skrótów stosowanych w „Vox Patrum”), rocznik, rok wydania (w nawiasie), numer lub zeszyt cyframi arabskimi (gdy czasopismo ma paginację ciągłą, pomijamy), konkretną stronę lub strony, np.:

M. Simonetti, *Ancora sul concilio di Alessandria del 362, e dintorni*, „Augustinianum” 50 (2010) 15.

J.P. Rey-Coquais, *Le calendrier employé par Eusèbe de Césarée dans Martyrs de Palestine*, AnBol 96 (1978) 55-56.

c. Jeśli cytujemy artykuł z pracy zbiorowej podajemy: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł kursywą, następnie po przecinku „w:” (bez nawiasów prostokątnych), po czym tytuł pracy zbiorowej (kursywą), inicjał imienia i nazwisko redaktora lub redaktorów, ewentualną nazwę serii, miejsce i rok wydania oraz konkretne strony lub stronę, np.:

D. Kasprzak, *Kościół IV/V wieku – pomiędzy instytucją Kościoła imperialnego a ideałem Kościoła apostołskiego*, w: *Kościół starożytny – Królestwo Chrystusa i instytucja*, red. F. Drączkowski – P. Szczur, Lublin 2010, 135-136.

d. Jeśli cytujemy artykuł z czasopisma, które posiada przewodni tytuł, bądź z wydawnictwa o charakterze ciągłym, to stosujemy następujący opis: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł kursywą, następnie po przecinku „w:”, tytuł przewodni, redaktor konkretnego tomu czasopisma, miejsce i rok wydania, po czym znak „=” i tytuł czasopisma w cudzysłowie bądź jego skrót, rocznik, rok wydania i konkretne strony, np.:

B. Czesz, *Święty Grzegorz Wielki – wzór człowieka i pasterza*, w: *W kręgu myśli świętego Grzegorza Wielkiego w 1400. rocznicę śmierci*, red. L. Nieścior, Poznań 2005 = TPatr 2 (2005) 7-12.

D. Szymańska-Kuta, *Dydem Ślepy – mistrz szkoły aleksandryjskiej (przeгляд źródeł)*, w: *Orbis Christianus. Studia ofiarowane Profesorowi Janowi Drabinie*, red. E. Przybył-Sadowska – D. Szymańska-Kuta, Kraków 2010 = „Studia Religiologica” 43 (2010) 90.

e. Jeśli cytujemy hasła ze słowników lub encyklopedii podajemy następujący zapis: skrót imienia i nazwisko autora (czcionka prosta), tytuł (kursywą) i skrót słownika lub encyklopedii, tom (cyfrą rzymską) oraz konkretne strony lub kolumny [bez wstawiania skrótów „s.” bądź „kol.”] (jeśli nie ma odpowiedniego skrótu lub encyklopedii w wykazie skrótów stosowanych w „Vox Patrum” to podajemy pełny opis danego słownika), np.:

M. Straszewicz, *Lyońscy męczennicy*, EK XI 327-328.

f. Jeśli wielokrotnie cytujemy daną pracę w tym samym tekście, stosujemy następujący zapis: Nazwisko autora, skrót tytułu (kursywą) oraz po przecinku – s. i konkretna strona, np.:

Simonetti, *Ancora sul concilio di Alessandria*, s. 18.

g. W wypadku korzystania z pracy tłumaczonej należy zawsze podać skrót imienia i nazwisko jej tłumacza, np.:

E. Gibbon, *Zmierzch Cesarstwa Rzymskiego*, tłum. S. Kryński, I-II, Warszawa 1975.

h. Opisy bibliograficzne wtrącone do tekstu lub wywodu w przypisie zamykamy w nawiasie okrągłym.

i. Jeśli w przypisie przytaczamy myśl danego autora, to obok jego nazwiska w nawiasie umieszczamy tytuł dzieła, w którym to czyni oraz jego pełny opis, jeśli jest cytowane po raz pierwszy (gdy kolejny raz, to patrz wyżej podpunkt f.), np:

H. Crouzel (*Orygenes*, tłum. J. Margański, Bydgoszcz 1996, 27) dość ostro ocenia wiarygodność interpretacji Nautina...

j. Wykaz skrótów stosowanych w naszym periodyku został opublikowany w: „Vox Patrum” 25 (2005) t. 48, 437-449, lub na stronie internetowej czasopisma: www.voxpatrum.pl/wykaz.